

חזרו חזרו בלני חזיבל עשיית רצונך אלמן הפנימי לעסקין בחזרוותא דיילי

גליזן ע"ג

מתן תורה - שבועות

תשפ"ב

רק השמר לה ושמר נפשך מאד פן תשפח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלכתך כל ימי חיך והודעתם לכתבי וכתבי בניה (דברים ד, ט-י)

א' גוט ווארט מאיציגות המשפיעים והמגדלים שליט"א

חידושו העצום של 'חובות הלכות' - למה זוכים לעולם הבא???

רבינו בעל החובות הלכות' תמה - למה אדם מקבל עולם הבא? ואספרי את תמינתו, אבא שון ומפרנס את בנו, מאכילו ומשקהו, ותמורת כל הטירחו והפרנסה מבקש ממנו שיעשה כמה דברים, האם מגיע לו שכר נוסף על כך?

הקב"ה זן ומפרנס אותנו תמיד, 'עוזר ומושיע ומגן' - נותן לנו הכל כולל הכל, ומבקש דבר אחד "בחוקותי תלכו", ואנחנו משתדלים לקיים מן מצוותיו, למה שיגיע לנו שכר 'עולם הבא'? קיבלו אוכל - ושלמנו תמורתו בקיום מצוות. זהו, מספיק! אומר החובות הלכות' חידוש עצום! - וז"ל: (שער הביטחון פרק ד) "שגמול העולם הבא אין אדם ראוי לו במעשהו הטוב בלבד, אך יהיה ראוי מן האלהים בשני דברים אחר המעשה הטוב: האחד שיריה בני האדם עבודת הבורא יתעלה וינהיגם לעשות הטוב, כמ"ש: ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, ואמר: ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב. וכאשר יתקבץ למשתדל גמול הצדקתו אל גמול צדקתו וגמול אמונתו לבו וסבלו, יהיה ראוי לגמול העולם הבא אצל הבורא. והשני חסד מאלהים ונדבה וטובה, כמו שכתוב: ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו."

כלומר, רק כאשר האדם עושה מה שהוא לא חייב - הוא מזכה את הרבים, על זיכוי הרבים הוא מקבל שכר של עולם הבא! מבהיל הכח של זיכוי הרבים! וכן כתב ר' חיים ויטאל ב'שערי קדושה' שמזכי הרבים הם למעלה ממלאכים!!! וראוי לכל אחד בימים אלו של 'קבלת התורה' להשתדל לראות כיצד הוא 'מזכה הרבים', ומזכה הרבים זה לא רק מי שתורם למי באר... 'מזכה הרבים זה גם מי שמגיע בזמן ל'סדר' ואנשים לומדים ממנו ובאים בזמן, הוא לומד בריציפות ונמנע מדיבורים בטלים, כל דבר כזה זה זיכוי הרבים עם זכויות עצומות שאין לתאר ולשער... כי הם חיינו - אפשר להרדם!?

סיפר לי הרה"ג ר' ש.ו. שפעם היה בכנס של חיזוק לומדי ה'דף היומי' ודיבר שם הנואם בהתלהבות על השכר העצום של הלומדים המגיעים בעייפות לאחר יום עבודה מפרך, ואפילו שנרדמים על הגמ' מקבלים שכר עצום ורב שאין לתאר ולשער. (וכתוב בספ"ק שהרוק שנזול מהפה בזמן שנרדמים על הגמ' זה יהיה הטל של תחית המתים).

לאחר דבריו דיבר הרה"ג ר' יעקב מאיר זוננפלד שליט"א, ואמר שבדרך לאירוע הוא ראד שהנהג מאד עייף, ושאל אותו, "אתה נראה מאד עייף" אמר לו הנהג נכון, כבר יומיים שלא ישנתי! שאל אותו הרב זוננפלד איך אתה לא נרדם? אמר לו הנהג, מה אתה לא מבין, אם אני ירדם אני ימות! וכי אפשר לישון על ההגה?

אמר הרב זוננפלד ללומדי ה'דף היומי' - "כי הם חיינו ואורך ימינו!!" איך אפשר לישון אם יודעים שזה החיים???

מילה אחת על האקדמות

אפשר לומר שה'אקדמות' זה המצה וה'לולב' של יו"ט שבועות, אם רק משקיעים בהבנה ובאמירה שלהם עם כל הלב והנשמה ואכמ"ל.

עוד היה אומר שאפשר להיזכר ולקיים מצוות עשה של זכירת מעמד הר סיני בברכת התורה כפי שכתב הטור (או"ח סימן מ"ו) שברכת 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו' שאומרים כל יום בברכות התורה, היא ברכה על מעמד הר סיני וז"ל: 'כוון בברכתו על מעמד הר סיני, אשר בחר בנו מכל האומות וקרבו לפני הר סיני, והשיענו דבריו מתוך האש... ונתן לנו תורתו הקדושה - שהיא בית חיינו, כלי חמדתו שהיה משתעשע בה בכל יום'. וכן תפלת שחרית ב'וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול, שהוא י' זע"א כותב שהכוונה לקבלת התורה שעל ידי כך התקרבו לשמו הגדול.

בל שבת שזוהו זמן שנתנה בו תורה - בפרשיות שעוסקים במעמד הר סיני (בחומש שמות ודברים), וכמוכן בחג השבועות. ובזמנים אלו היה המשגיח מדבר ע"כ בישיבה ושאר המקומות, וגם בשבת היה מזכיר הרבה פעמים שהוא יום שנתנה תורה (ולכן גם בשבת צריך חיזוק בתורה...) היה מזכיר את המעמד. (י"ש כח לנכד נאמן ביתו הרב ישראל מאיר ארנפורנד שליט"א על הבאת הדברים).

בשנת תשמ"ח הוציא הגה"צ רבי שלמה רוזנר זצ"ל ספר 'מעמד הר סיני' בו הוא מלקט מחד"ל הק' על תיאור המעמד הנשגב, גדול ההתגלות שכמותה לא היתה מעולם, ועל החיוב לזכור כל פרט ופרט מהמעמד. המשגיח דבק בספר הנ"ל ומעת הוצאת הספר לאור כל חייו לא זז הספר מתחת ידיו הק', היה הולך ונוסע עם הספר להרבה מקומות, והיה חוזר עליו אין ספור פעמים, והמשגיח אחז שזה ספר יסוד שראוי לכל אחד להחזיק בו!

בתקופה האחרונה המשגיח כבר היה חלש וכבר לא היה בכוחו כ"כ לדבר, היה מבקש שיקריאו לו מן הספר, ובמשך שעות היה שומע כל יום מחדש פעם אחר פעם את תיאור חז"ל הק' על מעמד הר סיני, והיה מתרגש ומתמלא שמחה גדולה ועצומה כל יום מחדש - כאילו שומע זאת פעם ראשונה! ביום חמישי הסמוך לפטירתו המשגיח היה שרוי בחולשה נוראה, ובקיש מנכדו נאמן ביתו הגה"מ ארנפורנד שליט"א שיקריא לו מן הספר, וזכה להקריא לפניו כמה וכמה פרקים, והמשגיח באפיסת כוחות נוראה הקשיב בריכוז גדול ואפילו תיקן אותו כמה פעמים כשטעה בלשונות חז"ל (זכר בעל פה...), ושאל כמה שאלות קשות בסוגיא זו, וכן מצעב על אפיסת כוחות ממש - התעורר לחיות בזכות ההתרגשות ומה מעמד הנורא! אשרי עין ראיתך זאת...

במשך כל השנה היה רבינו המשגיח הגה"צ ר' דב יפה זצ"ל דבוק להפליא ו'חי' במוחש ממש את מעמד הר סיני - קבלת התורה, כפי שהזכיר הרבה התורה הק', וכדכתב הרמב"ם 'שיחיו עיניו ולבנו שם כל הימים, ולא נסיר אותו מדעתנו... ובפרט בימים שקודם חג השבועות המשגיח היה חוזר וחוזר על המעמד' וממחיש לשומעיו את פרטי המעמד הנשגב, בציור והמחשה חיה כפי שהובא בחז"ל הק', והיה פותח את החלון - המשקיף להר הכרמל (היה גר ברכסים, השוכנת למרגלות הר הכרמל) - ומראה באצבעו על הר הכרמל שביקש שעליו יינתן התורה, אך הקב"ה בחר בהר סיני. ובשעת מתן תורה הר כרמל ותבור נעקרו ממקומם, ועבר כרמל את הים ובאו למדבר סיני... המשגיח היה מרים את הראש ומצביע כלפי מעלה על כיפת הישיבה - כפי שאנחנו עשויים נמצאים תחת התקרה של אולם הישיבה. כך הר סיני נתלש ממקומו ועמד באוויר ועמדו בני ישראל מתחתיו ממש! המשגיח שנסק דברי המחשיב את מעמד הר סיני אין ספור פעמים, בכל פעם מחדש התרגש והתמלא שמחה כאילו הוא עומד עתה מול ההר, רואה ושומע את הקולות הברקים והלפידים - והקב"ה אומר למשה רבנו 'אנכי ה' אלוך'...

המשגיח' היה מעורר על החיוב הגדול לזכור ולחיות את מעמד הר סיני, והיה מצטט את שיטת הרמב"ם שיש לא תעשה לשכוח את מעמד הר סיני, ואת דברי הרמב"ם בארית תימן 'ראוי לכם אחינו שתגדלו בניכם על המעמד ההוא, ותספרו בתוך קהל ועידה את גדולתו והדרו, וגדלו המעמד ההוא על כל גדולה כמו שגידלו הקב"ה" (עי' ב'לעבך באמת' שהמשגיח מאד מאריך בזה). ובכל המוסדות שהיו תחת הנהגתו, הנהיג שיהיה דגש מיוחד על סיפור מעמד הר סיני בכל שנה ושנה, ושיחות שלמות בכל רחבי תבל שהמשגיח הקדיש בעיקר למעמד הר סיני (היו פעמים שהזמינו את המשגיח למשא חיזוק כאשר מאות אנשים התמנו יצרו לשפוט בצמח את דבריו, והמשגיח ראה לנכון בעיקר להקריא על גורל מעמד הר סיני...). היה אומר שהתפקיד שלנו - כמו שכתב הרמב"ם - לגדל את ילדינו על מעמד הר סיני, וזה חשוב מאוד מכיון שבלא שילד ובחור התחנך על מעמד הר סיני, שיך לפעמים שיעלה על דעתו - יש הרי הרבה דתות, מי אומר שהדת שלנו הנכונה!?! והמשגיח היה אומר שברי לו שאם היה מגדלים ומחנכים את הילדים על מעמד הר סיני, היינו מונעים הרבה נשירות... מכיון שכשבחור רוצה לפרוק את עלו מתאות, הרבה פעמים הוא צריך למצוא סדק באמונה, ואילו היה חי את מעמד הר סיני זה היה יותר מחייב אותו.

ר' אמות של הלכה רב רוד מטיאס להוציא מאכלים קפואים מהמקפיא בשבת לצורך סעודת ליל החג

הנה מדברי הפוסקים מתבאר דאין לעשות בשבת אפילו הכנה קלה לצורך חול, ואפילו להביא יין או מים ביום טוב ראשון לצורך יום טוב שני מנאר בחיי אדם (כלל ק"ג ס"ו) ובמשנ"ב (פי' תק"ג ס"ק א', ופי' תרס"ו ס"ה) ד"ש בזה משום הכנה משבת לחול, והוא הדין בכל זה משבת ליום טוב. ולכן יש לזהר שלא להוציא קפואים מהמקפיא בשבת לצורך סעודת ליל החג (כשחל יום טוב במוצאי שבת). שנמצא מכין משבת ליום טוב, אלא יוציאם מהמקפיא בליל החג [אחר צאת הכוכבים] או שיוציאם מהמקפיא בערב שבת ויניחם במקרר עד ליל החג.

ובשעת הדחק ששכח להוציא המאכלים מהמקפיא בערב שבת [או שחושש להוציאם זמן רב קודם אכילתו מחשש לקלוק וכדו'], ואם יוציאם מהמקפיא בליל החג אחר חשכה לא יהיו המאכלים מוכנים עד זמן הסעודה, יש שכתבו להקל להוציא המאכלים הקפואים מהמקפיא בשבת בתנאי שיוציאם בעוד היום גדול כדי שיופשרו והיו ראויים לאכילה כבר בשבת עצמה, דאז לא מוכחא מילתא שמוציאם לצורך הלילה דאפשר שצריך להם עדיין לצורך השבת, וכמו שכתב החיי אדם (כלל ק"ג ס"ו) לגבי הבאת יין ביום טוב ראשון לצורך יום טוב שני, שבשעת הדחק שכלא ימצאו בלילה בקל, מותר להביא יין ביום טוב ראשון לצורך יום טוב שני בתנאי שביאנו בעוד היום גדול, דאז לא מוכחא מילתא שדוחה זאת לצורך יום טוב שני דאפשר שצריך עדיין לצורך היום עיי"ש.

וכן ראיתי שכתב הגר"ע אויערבאך שליט"א, וכן ראיתי לעוד כמה מורי הוראה חשובים שהורו להקל בזה בשעת הדחק בתנאי שיוציא המאכלים מהמקפיא בעוד היום גדול כמבואר בחיי אדם. [ויש לזהר להוציאם אז רק את המאכלים שראויים כבר לאכילה, כלומר שאינם צריכים עוד ביטול אלא הפירה בעלמא, וכן יש לזהר אז ביותר מאיסור בורר דהרבה פעמים נמצאים המאכלים בתערובת עם שאר המאכלים שבמקפיא ויש בהוצאתם משום איסור בורר].

ויש שכתבו עצה [לצאת ידי כל החששות] שיכין לפני שבת שקית גדולה במקפיא עם כל המאכלים שצריך לסעודת ליל החג כגון בשד מבושל חלות וכדו', ויניח באותה שקית גם גלידה וכדו' לצורך סעודה שלישית, ובשבת אחר הצהריים יוציא השקית עם כל תכולתה עבור הגלידה לבדו שבת, וככהאין גוונא אין אלא הכנה כיון שלא עשה משהו מיוחד של הכנה [ומסתבר שבאופן זה יש להניח את הגלידה בתחתית השקית או על כל פנים במקום כזה שנוח יותר להוציא על ידי הוצאת כל השקית כולה וע"צ].

מספר אברך מבית שמש: בניין שבו אני גר עדיין מסתובבים פועלי בניין שמשלימים עבודות בניין ובניינים הסמוכים. הם מצטיינים באופן מיוחד ב'נטילת ידיים' כלומר גונבים, ונטילים מכל הבא ליד. אם שכחת משהו בעל ערך ללא השגחה דואגים בני דודינו להעביר אותו לרשותם, כך שתשכח ממנו לגמרי. בניין שבו אני גר עדיין אין מעלית, ודיימי הקומות העליונות משאירים את העגלות למטה בלית ברירה. באחד הימים דופק אצלי שכן מקומה שישית ומבקש בדחיפות לבצע שיחת טלפון. הוא הניח את העגלה של הילד שלו בכניסה, ואחרי כמה דקות נזכר שהוא שכח להעלות את התיק של העגלה. רק לפני זמן קצר הוציא כסף מהכונן, ובתוך התיק נח הפלאפון עם שטרות כסף, כרטיס אשראי ומסמכים חשובים.

עגלה יפה של תינוק." ממשך השוטר: "עצרת את הערבי ושאלתי אותו, "מאיפה העגלה?? הוא ענה לי, "מצאתי את זה בפי". אמנם חשדתי שזו לא ממש מצאייה כשרה, אבל לא היו לי ראיות שהוא גנב את זה." "פתאום הפלאפון שבתוך התיק מצלצל. "רבי ישעיה בן ר' משה, פועל ישועות לכלל ישראל, בני, חיי ומזוני רוחי, אה... ומזוני רוחי... מספר השוטר כשהוא מחייך. "אמרת לי עצמי "מה לערבי ולרבי ישעיה בן ר' משה"? אין ספק שהפלאפון גנבו. עכשיו כבר היתה לי ראיה. דרשתי מהערבי שיביא לי את התיק עם הטלפון והעגלה וברוך ה' הכול חוזר אליך". אמר השוטר.

בה אנו רחוקים

מעשה מוזק באמונה ובטהון

ר' שיעיה בן ר' משה

כשייד בחזרה למטה, גילה לתדהמתו שאיחר את המועד. העגלה נעלמה עם התיק, ואנה הוא בא. הוא ביקש את הטלפון שלי כדי להתקשר לסלולרי שלו וכך הוא צלצל פעם אחר פעם. כעבור עשר דקות התקשר אדם שהזדהה כשוטר ושאל: "איבדת עגלה?" "כן". לא עבר זמן רב והעגלה והתיק חזרו יחד עם סיפור מפעים. וכך סיפר השוטר "נסעתי באזור היציאה מהעיר, ליד נחל צאלים, וראיתי קבוצה של פועלי בניין ערבים. ביניהם ערבי אחד מוליך

לעברו בכל לבבכם

התחזקות בעבודת הלב - זו תפילה

"שבועות - יום הדין על התורה"...

מצינו בגמרא (נדה ע, ב) ושאלו את רבי יהושע בן חנניה מה יעשה אדם ויחכם, מה הדרך לזכות להצלחה בתורה, ואמר ירבה בישיבה, דהיינו ללמוד בהתמדה ובישיבה בתוך ציבור שעוסקים בתורה, ושאלו שהרי הרבה עשו כן ולא הועיל להם, הרבה למדו בהתמדה בישיבה ולא הצליחו, והשיב רבי יהושע שצריכים גם לבקש רחמים ממי שהתמדה שלו, והיינו להתפלל על הצלחה בתורה. הרי מפורש שלא מספיק עסק התורה, אלא צריכים גם תפילה, ומדוע לא הוזכרה התפילה בדברים שהתורה נקנית בהם? והנה בהמשך הגמרא שם הקשו מה חידש רבי יהושע, ותיצרו דהא בלא הא לא סגי, והיינו שחידש שצריכים גם תפילה וגם ירבה בישיבה, ולא מספיק רק אחד משניהם, ומבואר ברש"י שם שעיקר החידוש הוא שצריך גם להרבות בישיבה, אך מה שצריכים תפילה זהו דבר פשוט ואינו חידוש כלל, כי בודאי ברחמים הדבר תלוי, ואם אדם אינו מבקש רחמים למה שיקבל, הרי הוא לא מבקש, ואם אינו מבקש לא מגיע לו, כי אם אינו מבקש זה לא אכפת לו, או חשוב שיצליח בכוחות עצמו, והרי זה תלוי בסיעתא דשמיא והכל בידי שמים, וצריך לבקש! ואם אינו מבקש לא יקבל.

לכן פשיטא שצריך תפילה, והחידוש הוא שצריך גם להרבות בישיבה, שלא נחשוב שאחרי שכבר יש תפילה ויש סיעתא דשמיא על ידי התפילה למה צריך כל כך ירבה בישיבה, ויוכל להצליח בתורה גם אם לא ילמד בהתמדה כל היום או שלא ילמד בישיבה בציבור, וחידש רבי יהושע שאין הדבר כן, אלא הא בלא הא לא סגי, ועם תפילה צריך גם לעשות את הפעולות הנצרכות להצלחה בתורה, ירבה בישיבה וכל הארבעים ושמונה דברים שהתורה נקנית בהם, ובלי זה התפילה לא תעזור! כי תפילה עוזרת רק אחרי שיש כבר את הפעולות עם הזכויות, כל קנייני התורה, שהם הסיבות והזכויות להצלחה בתורה, ואחרי שיש קנייני עם התפילה יכולה להוסיף הצלחה עוד יותר, וצריך לבקש תפילה, אבל צריך גם קניינים, ותפילה בלי הקניינים לא שייך.

וכעין זה יש מרבי ישראל סלנטר (עיין אור ישראל מכתב יד) שמלבד התפילה על רוחניות צריך גם לעשות פעולות, שילמד ספרי מוסר ויחזק את עצמו, כמו שאמרו (ברכות לב, ב) ארבעה צריכים חיזוק ואלו הן תורה ומעשים טובים וכו' ופירש רש"י שיתחזק אדם בהם תמיד ובכל כוחו, ואם אדם מתחזק ועושה את כל מה שצריך אזי התפילה יכולה לעזור, אבל אם אינו עושה, ורוצה שהתפילה תיתן לו הצלחה בתורה בלי כל האמצעים לכך, הרי זה כמו שירצה לראות בלי עיניים, וכי אפשר לראות בלי עיניים? הרי זה נגד הטבע, ותפילה לא מועילה על מעשה ניסים כזה, כי יש טבע רוחני, וצריך קודם לעשות את האמצעים הרוחניים, ואז שייך תפילה וסייעתא דשמיא, ובלי זה לא שייך תפילה. (מתוך שיחת רבינו מרן רה"י הגרי"ג אדלשטיין שליט"א - באדיבות תלמיד רבינו הרה"ג ר' ישראל כהן שליט"א ראש מכון 'דרכי החינוך').

ידוע שמרן רה"י הרב שך זצוק"ל היה מביא בשם דרשות הר"ן ש'שבועות' הוא יום הדין לתורה. (והרב שך היה מוסיף שהוא לא מצא ר"ן כזה, ומהגר"מ דרוק שליט"א שמעתי שהוא כן מצא את הר"ן הזה).

עכ"פ: יש לנו את דברי השל"ה הק' (שם, יט) "כי היום הקדוש הזה, הוא יומא דדינא. וזה לשון 'תולעת יעקב' (דף נ"ח) ודע, כי כמו שבראש השנה רצה הקדוש ברוך הוא להשיח ולדרוש מעשה בני האדם, כי הוא יום הבריאה הראשונה וחידוש העולם... כן רצה ביום מתן תורה שהוא מורה על חידוש העולם, להשיח ולדרוש על מעשה העולם, ולדונו על פירות האילן... בעצרת על פירות האילן. וכבר ביארנו, כי הפירות ההם הנשמות הפורחות מאילנו של הקדוש ברוך הוא, והעולם נידון ביום זה על התורה שנתנה בו ששכלו עצמם ממנה, והוא אמרם על פירות האילן, בלא השלימה בתורה ובמצות כראוי. עכ"ל.

פעם בחג מתן תורה ראה הרה"ק מראפשיץ זיע"א את אחד האברכים הבוכה ומתחנן ב'האבה רבה', ממש בדמעות שליש 'אבינו אב הרחמן, המרחם וכו' ותן בליבנו ל-ל-מ-ד-ו-ל-ל-מ-ד-ו... לאחר התפילה ניגש אליו הרבי עם גמרא גדולה ואמר לו: 'הייתי עכשיו בשמים וראיתי שתפילתך התקבלה תפילה שלך, שב תלמוד ותראה סייעתא דשמיא...'

והגם שהרה"ק מראפשיץ היה בעל רוח הקודש, מסתבר שלא מרוח הקודש אמר לו את הדברים, אלא בבחינת 'חכם עדיף מנביא', ורצה לומר לאברך זה: דע לך, 'אין הדבר תלוי אלא ב'י' ו'יעת' ולא מצאת - אל תאמין', ואם תלמד - בוודאי תצליח.

מוערי ההג

מענייני ההג

ועסקין בשמחת התורה - שמחת התורה

יום שמחה היא לנו, הנה מגיע היום הגדול שעם ישראל נבחר להיות 'ממלכת כהנים וגוי קדוש', היום הגדול שזכינו לשמוע מפי הגבורה את 'עשרת הדברות', היום שבו נהיינו יהודים - ולא איזה גוי שאין לו בעולמו אלא אכילה ושתייה ושאר צרכי גופו, כבהמה ממש. הרי כל אחד מאיתנו יכל להיות איזה גוי ב'הודו' בשם 'ריק' (כן קורים למטפל ההודי של סבא שלי) עובד אלילים, או לפרה או לטלה, או לשאר עצים ואבנים. וברחמי העצומים בחר ה' בנו, עם ישראל להיות בניו של ה'. ובכל שנה ושנה מתחדשת הבחינה הזו כידוע מהמרחם"ל... וממילא מתפרצת מאלה ההודיה העצומה לה' על המתנה העצומה שבחר בנו להיות לו לעם קרובו, (ביום המיוחס ב' סיון) ולא עוד אלא שנתן לנו, 'חמודה גנוזה היא התקע"ד דורות' (שבת פח:): ונתן אותה דווקא לנו - עם ישראל, כן, גם אנחנו בשנת תשפ"ב בכלל ומקבלי התורה מסיני. וממילא אנחנו בכלל 'תחתונים עליו'.

וכתב השל"ה הק': (מסכת שבועות פרק נד מצוה, אות יח) "חייב אדם לשמוח בזה החג ביותר, כי הוא יום שזכינו בו לכתר תורה... אי לאו ההוא יומא, כמה יוסף איכא בשוקא... והשמחה אשר שמח שזכינו בה שמחה רוחנית והודות והלל להשם, ויתברך, שנתן לנו התורה, מתעורר מאד בלבו להתקדש ולתקן מעשיו ולהיות מוכתר בכתר תורה, לקיים 'והיגית בו יומם ולילה'.

ידוע עד כמה גדולי ישראל זצ"ל (הגרא"מ שך, הגרמ"ל ליפקוביץ, מורינו המשגיח זצ"ל, ועוד) היו מתרגשים ממילות התפילה המרוממות 'אתה בחרתנו - מכל העמים, אהבת אותנו, ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוותיך', ממש היו מבטאים בשמחה ובהתרגשות עצומה את המילים העולות האלו, הקב"ה - מלכו של עולם, בחר, אהב, רצה, רומם - אותנו !!! את עם ישראל של תשפ"א, יותר מכל אומות העולם...

כתב הגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א: (מאמר חינוך, שפ) רצון אבינו שבשמים שנזכר היטב מה שגילו לנו חז"ל הקדושים והרבה צדיקי הדורות ז"ע שאחד מעיקרי העבודות של הימים הקדושים האלו [הן לפני היום טוב הקדוש של שבועות והן בעצם היום טוב הקדוש] הוא שמחת

התורה, אשר זאת ממש מעיצומו של יום של היום טוב הקדוש של שבועות, הן עצם העבודה של שמחה דהיינו להשתדל לשמוח יותר ויותר בשמחת התורה, [בבחינה של כד יתבין ישראל ועסקין בשמחת התורה], והן להתפלל לאבינו שבשמים שזוכה תמיד ליותר ויותר שמחת התורה, והן להשתדל לקבל קבלה על להבא איך להשתדל להתעלות תמיד [ובאופן של מוסיף והולך] בהעבודה העצומה של שמחת התורה, וידועים דברי חז"ל הקדושים ש'הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם' מחמת ש'יום שניתנה בו תורה הוא, ורש"י הקדוש מבאר ענינו ש'שמח בו, להראות שנה ומקובל יום זה לישראל שניתנה תורה בו'.

וכמו כן ידוע מה שחז"ל הקדושים מגלים לנו שמר בריה דרבינא היה מתענה כל השנה כולה ואף בשבתות וימים טובים, אך ביום טוב שבועות לא היה מתענה לפי שיום שניתנה בו תורה הוא, ורב יוסף היה מצוה לחשוט בשביל היום טוב הקדוש דשבועות 'עניגלא תילתא' מהטעם ד'אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא'.

וכשעת קבלת התורה הרי 'עליונים ששו ותחתונים עליו בקבלת תורה מסיני', וזאת חוזר וניעור בכל שנה ושנה באופן של מוסיף והולך וזה משיפע לכל איש ישראל השפעה עצומה של שמחת התורה על כל השנה ועל כל החיים, וידוע כמה רצון אבינו שבשמים שנתדל תמיד להתעלות בשמחת התורה, ושהלימוד התורה שלנו יהיה עם יותר ויותר שמחה, והתורה הקדושה בעצמה מביא שמחה עצומה ונפלאה למעלה מן הטבע ממש, ובהיום טוב הקדוש של שבועות מתגלה יותר ויותר כל הבחינות של 'שמחים ומאירים כנתינתן מסיני' ו'פיקודי ה' ישרים משמחי לב' ודברי האור החיים הקדוש ז"ע הידועים שהאור צדיקים ישמח שמתגלה על ידי אור התורה והחידוהא דאורייתא מביא בחינה של משתגעים ומתלהטים אחריה, ולכן מעיקרי עבודת היום טוב הקדוש של שבועות הוא לשמוח במשך היום טוב הקדוש עצמו בשמחת התורה, [ובפרט בעת שזוכים ללמוד התורה הקדושה ובעת הפסוקי דזמרה וההלל וכשאומרים 'ותתן לנו' ובעת הסעודות ובעת השירות והתשבחות ובעת הריקודין, וכדומה], ולהשתדל להתעלות לשמוח במשך כל השנה יותר ויותר בשמחת התורה, ולהשתדל להחזיר בב"ב ובצאצאים שמחת התורה על כל השנה והחיים, [וידועים דברי האבני נור ז"ע בהקדמה לאגלי טל כמה שמחת התורה הוא מעיקרי המצוה של לימוד התורה ועל ידי שמחת התורה נבלע בדמו]. עכ"ל.

<p>עלון יו"ט שבועות: לא נחרם חלק קטן נדבכת משפחת תורת לע"נ הוריהם.</p>	<p>עדיין ניתן להיות שותף לספר 'מי באר על התורה' המעניינים לזכות כ'זכיו הרבים' אדיר - נא ליצור קשר. תודה לכל התורמים שנתנו תרמו ו...זכו (!!!)</p>	<p>ניתן להדפיס לקבלת העלון במייל 0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום כ'נדרים פלוס' בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 150 ש"ח מצוה רבה וחייו הרבים להדפיס מהמיל וזולת בנתיב כנסת.</p>
---	--	---	---